

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.40. Palæologi sollicitudo de reconciliandis Ecclesiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

se contulit 11. Jan. indictione secunda, Sæcul.XIII.
 anno Græcorum 1782, anno 1274. A.C.1274.

§. XL.

*Palæologi sollicitudo in reconciliandis
 Ecclesiis.*

Cum interea Veccus Patrum locos sæpius pro se attulisset, nec tamen suam ad sententiam traduxisset Episcopos, Imperator haud parum metuens, ut in reconciliationem consentirent, accusabat eos, quod detrectantes obedientiam ipsum diris devoverent ob violentiam illatam iis, qui cessissent, & quibus hoc exprobrassent. Experturus tamen, iterum, an non eos per lenitatem sibi posset adjungere, convocatos circa se considerare iussit, Pacem, inquit, quaero, ut crudelia devitem bella, & Romanorum sanguini parcam; non ut quidquam mutem in Ecclesia. Jam vero nostra cum Latinis consensio tribus continetur rebus, primatu, appellationibus, & Papæ nominatione in precibus: quæ singula rite perpensa in nihilum abeunt. Quando enim Papa huc veniet primam capturus sedem? Quis jura sua persequendi gratia transmittet mare, iterque tam longum faciet? Quid denique absurdi est in templo primario, dum Patriarcha rem divinam peragit, Papæ mentionem

c. 18.

Rr 5

nem

Sæcul. XIII. nem facere? Quoties Patres nostri simili
A.C. 1274. lem indulgentiam adhibuere? Interim
 ab iis, qui hanc admittunt, vos ipsi Episcopi dissentitis, ut audio: nos dividere cogitatis, nobisque maledicitis, quasi ulterius progredi velimus & vos per vim adigere, ut nostras mutetis consuetudines, ac per omnia Latinorum instar loquamini. Atque hoc est, quod nunc declarandum venit. Igitur quisque dicat, quid hac de re sentiat: nec suo iudicio privato insistat, sed bonum Ecclesiæ præ oculis habeat!

Episcopi plane negabant se Imperatori male præcatos esse, offerentes se ad poenam, si convincerentur: fatebantur autem se discrepasse, quia cuius esset integrum sequi sententiam, quæ sibi æquior videretur, immo etiam ab ea discedere. Addebant, sibi per canones haud licere suam sententiam palam dicere absente Patriarcha, cui subditi essent: dicturos tamen singulos privatim, si interrogarentur. Ergo rogabat eos Imperator: & quidam omnia tria puncta renuit, receptam traditionem pro posteris conservandam causatus. Quod si discrimen immineret Imperio, hujus curam Episcopus haud tangere, nisi ut orarent Deum: sed Imperatoris esse, ut securitatem publicam aliis procuraret modis. Aliqui concedebant primatum & appellationem.

lationem, quippe quorum permissio solis
 verbis fieri posset: sed Papæ nominatio-
 nem in precibus asserebant fore commu-
 nionem cum iis, qui fidei symbolum mu-
 tassent. Magnus Oeconomus Xiphili-
 nus pro confidentia, quam ex suo senio
 & familiari cum Imperatore commercio
 sibi fumebat, ejus genua amplectens ob-
 testabatur, ut caveret, ne, bellum ex-
 ternum avertere dum conaretur, pericu-
 losius domi concitaret.

Sæcul.XIII.

A.C.1274.

Imperator per dies aliquot quiescens,
 Ecclesiasticos magno inter se diffidio agi-
 tari comperit, cum ii, qui contumaces
 in schismate perstitissent, illique, qui
 cessissent ipsius sollicitationibus, se mutuo
 tanquam execratione devinctos respice-
 rent. Tum de submissione sibi debita
 scriptum composuit, & ab omnibus sub-
 signandum curavit, ut dicere posset ha-
 bere se illorum nomina subscripta, quam-
 vis hæc subjecta essent alii materiæ,
 quam quæ in quæstionem venisset. Postea
 per illorum domos inquisitionem jussit
 institui, perhibens, eas omnes ad se
 pertinere tanquam Constantinopolis ex-
 pugnatores, seque gratuito eas dedisse
 benevolis; sed hanc gratiam subtrahere
 rebellibus, & locationis pretium pro usu
 præterito poscere. Hoc sub obtentu a-
 sportabantur utensilia: parabantur naves
 in exilium mittendis fontibus: ac reapse
 diver

t. 19.

Sæcul. XIII.

A.C. 1274.

diversas in insulas remotasque urbes a-
vehebantur aliqui: nonnulli se submitte-
bant Imperatoris arbitrio, & ante solutas
anchors redierunt.

Clerus instans sibi periculum videns
supplicabat, ut Imperator iræ suæ fulmi-
na usque ad reditum Legatorum, quos
misisset ad Papam, differret: sed preces
omnes ad irritum cecidere. Contra ex-
presse pronunciavit læsæ majestatis reos,
quicumque non subscriberent. Et cum
aliqui repugnarent veriti, nequid Impera-
tor punctis reconciliationis adderet, de-
clarationem auro signatam edidit, in qua
sibi diras imprecans, si fidem falleret, per
juramenta terrificam promittebat, se nemi-
ni præcepturum, ut vel jota simbolo ad-
jungat, nec petiturum quidquam aliud,
quam tria puncta de primatu, appellatio-
ne, & Papæ mentione in precibus; &
quidem verbotenus solum ac per indul-
gentiam. Admovebat ingentes minas
omnibus, quotquot mandatum abnuerent.
Illud per promissum liberati metu Eccle-
siastici subscribere quibusdam exceptis,
qui exulatum missi aliquamdiu post, quam
se subjecerant, revocati sunt. Sic in Cle-
ro tunc nemo fuit, qui morem non ge-
reret.